

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/92/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712213337
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7712213337.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobkýň 1/. K.. R. V., W.. X.XX.XXXX, bytom Y., R.. Q.Q. XX, 2/ R. U., nar. XX.X.XXXX, F. U. A. 301, oboch zastúpených JUDr. Ivetou Fejlekovou, advokátkou, Michalovce, Nám. Osloboditeľov 25, proti žalovaným 1/ R. V., nar. XX.XX.XXXX E. X/ Y. V., W.. XX.X.XXXX, obom bytom U. A. XXX, zastúpeným KAIFER advokátska kancelária, s.r.o., Košice, Fibichova 11, IČO: 36 861 561, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, o odvolaniach strán proti uzneseniu 11C/117/2012-392 z 14.12.2017 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d u j e uznesenie vo výroku o zastavení konania.

M e n í uznesenie vo výroku o trovách prvoinštančného konania s tým, že priznáva žalovaným v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov prvoinštančného konania proti neúspešným žalobcom v 1. a 2. rade v plnom rozsahu.

Priznáva žalovaným v 1. a 2. rade proti neúspešným žalobcom v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením konanie zastavil a priznal žalovaným v 1. a 2.rade náhradu trov konania voči žalobcom v 1. a 2.rade.

2. Vychádzal z pôvodnej žaloby, doručenej mu 23.8.2012, ktorou sa pôvodní žalobcovia domáhali proti žalovaným v 1. a v 2. rade toho, aby súd určil, že hranica medzi parcela C KN č. 521 a 526 prebieha tak, že parcela C KN č. 521 má v prednej časti šírku 14,48 m a prebieha vo vzdialenosti 80 cm po celej dĺžke nového domu žalovaných bez úskoku 0,45 cm vzadu za domom. Poukázal ďalej na to, že po čiastočnom vykonaní dokazovania vrátane podania znaleckého posudku č. 14/2013 žalobkyne (vrátane právnej nástupkyne po pôvodnom žalobcovi R. U.) navrhli, aby súd pripustil zmenu žalobného petitu a to tak, aby súd určil, že žalobcovia v 1.a 2. rade sú v celosti podielovými spoluvlastníkmi a to každá v podiele 1/2 parcely reg. C č. 525/2 záhrada vo výmere 13 m2 a parc. reg. C č. 526/3 zastavaná plocha o výmere 27 m2, ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. 11C 117/2012-14/2013 zo dňa 15.6.2015 vyhotoviteľa K.. Y. R. T.. znalca z odboru geodézie a kartografie, Y. XX, L., ktorý bol autorizačne overený dňa 15.6.2015. Súd uznesením zo dňa 5.6.2017 č.k. 11C 117/2012-330 rozhodol tak, že pripustil zmenu žalobného návrhu takto: „Súd určuje, že žalobcovia v 1.a 2. rade sú v celosti podielovými spoluvlastníkmi a to každá v podiele 1/2 parc. reg. C č. 525/2 záhrada vo výmere 13 m2 a parc. reg. C č. 526/3 zastavaná plocha o výmere 27 m2, ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. 11C 117/2012-14/2013 zo dňa 15.6.2015 vyhotoviteľa K.. Y. R. T.. znalca z odboru geodézie a kartografie, Y. XX, L., ktorý bol autorizačne overený dňa 15.6.2015. Ďalším podaním doručeným súdu prvej inštancie 25.9.2017 žalobkyne spresnili žalobný petit a súd túto úpravu pripustil uznesením 11C/117/2012-364

zo dňa 4.10.2017 a to v znení: „Súd určuje, že žalobkyne v 1. a 2. rade sú v celosti podielovými spoluvlastníkmi a to každá v podiele 1/2 nehnuteľnosti a to parcely reg. C č. 525/2 - záhrada vo výmere 13 m² a parcely reg. C č. 526/3 - zastavaná plocha o výmere 27 m², ktoré boli vytvorené z parcely reg. C č. 525 - záhrada o výmere 825 m² a parcely reg. C č. 526/1 - zastavaná plocha o výmere 536 m², zapísaných na LV č. XXXX k.ú. A., geometrickým plánom č. 11C 117/2012-14/2013 zo dňa 15.6.2015 vypracovaný K. Y. R. T. znalcom z odboru geodézie a kartografie, so sídlom Y. XX, L., ktorý bol autorizačne overený dňa 15.6.2015. Vzal do úvahy stanovisko žalovaných, ktorí namietali, že už rozsudkom Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 18.12.1987 v spojení s geometrickým plánom vypracovaným 30.10.1987 bolo jednoznačne vymedzené vlastnícke právo ich právnych predchodcov k sporným pozemkom, ako aj priebeh hranice medzi pozemkami strán sporu. Citoval § 123, § 124, § 129 ods. 1, § 130 ods. 1, § 132 ods. 1 a § 134 Obč.zákonníka a bol toho názoru, že v zmysle zmeneného petitu predmetom sporu je určenie vlastníckeho práva k novovytvoreným parcelám registra C č. 525/2 a č. 526/3, ktoré boli vytvorené z parcel registra C č. 525 a č. 526/1 a to v zmysle geometrického plánu vyhotoveného dňa 15.6.2015. Súd prvej inštancie ďalej vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to rozsudkom Okresného súdu Michalovce 6C 1229/87-14 zo dňa 18.12.1987 (č.l. 27), keďže sa jedná spis, ktorý bol skartovaný a v archíve súdu sa nachádzalo len jedno vyhotovenie tohto rozhodnutia, bez všetkých listinných dôkazov, ktoré boli v tom čase pripojené do spisu, a z ktorých súd vychádzal pri rozhodnutí vo veci samej. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 28.12.1987. Ako vyplýva z obsahu tohto rozsudku tak účastníkmi konania boli v postavení navrhovateľov: v 1. rade - E. Y., C.. T., nar. XX.X.XXXX, dôchodkyňa, bytom Y. G.. V. Č.. XXX, v 2. rade R. T.V., W.. XX.X.XXXX, obaja zastúpení advokátom JUDr. Michalom Vasiľom a odporcami: v 1. rade - Československý štát, zastúpený Miestnym národným výborom v A. a v 2. rade R. T., bytom na neznámom mieste, zastúpený súdom ustanoveným opatrovníkom. Predmetom sporu bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a to konkrétne k parcelám EN 524 - záhrada o výmere 1242 m², EN 525 - záhrada o výmere 852 m², EN 526 - dom č. 302 s dvorom o výmere 654 m² k.ú. I. A., ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. 244-3502-194/1,2,3-87 zo dňa 30.10.1987 z reálne vydelenej časti pozemnoknižnej parcely č. 124 zapísanej v zápisnici č. 167 k.ú. obce U. A. s tým, že súd určil, že tieto patria v 1/2-ici vlastníckym právom navrhovateľovi v 2. rade a v druhej 1/2-ici do dedičstva po neb. E. T., rod. V., W.. X.X.XXXX, ktorá zomrela XX.X.XXXX. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že navrhovatelia sa domáhajú určenia vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam na tom základe, že tieto nehnuteľnosti ako aj samotný dom nadobudla navrhovateľka v 1. rade aj s navrhovateľom v 2. rade, resp. ich právny predchodca v roku 1891, od ktorej doby ich užíval ich právny predchodca nerušene ako svoje vlastníctvo až do smrti, vrátane podielu odporcu v 2. rade, ktorý ako reálne vydelenu nadobudol od menovaného kúpou v „33 roku“. Súd pri rozhodnutí v tejto veci vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, ktorým zistil, že parcely EN 524, 525 a 526 boli vytvorené vyššie označeným geometrickým plánom z reálne vydelenej časti pozemnoknižnej parcely č. 124 zapísanej v zápisnici č. 167 k.ú. obce U. A., kde sú vedené ako podielové spoluvlastníctvo navrhovateľa v 2. rade a odporcov v 1. a 2. rade. Súd skonštatoval, že zistil, že skutočný stav bol v rozpore s tým ako to vykazuje pozemková kniha, pretože bolo nesporné preukázané, že v roku 1891 otec navrhovateľa v 2. rade Y. T. odkúpil od obce U. A. 1/2-icu z pozemnoknižnej parcely č. 124, reálne vydelenu v terajších parcelách, ktoré sú predmetom sporu, pričom druhú 1/2-icu, ktorá predstavuje terajšie parcely EN 520 až 523 si ponechala obec U. A. pre seba a slúžili ako kováčska dielňa pre obec a prenajímané boli obecnému kováčovi. Tento stav trval od roku 33, teda spreď konca minulého storočia. „Čo sa týka parcel EN 520 až 523, tieto boli dané do užívania R. U., kde si postavil tento rodinný dom a užíva ho aj toho času a časti týchto mal aj zriadené právo osobného užívania.“ Čo sa týka parcel, ktoré boli predmetom sporu, tieto ako súd zistil, užíval nerušene ako svoje vlastníctvo navrhovateľ v 2. rade R.Á. T. a spoločne so svojou manželkou E. T., C.. V. a nadobudli kúpou aj podiely súrodencov menovaného, ako aj podiel odporcu v 2. rade pred jeho vystáňovaním do USA dôkazom čoho je obecné svedectvo z roku 1973 vyhotovené na MNV v A., z ktorého bola zistená táto skutočnosť, týkajúca sa nadobudnutia podielu od odporcu v 2. rade, ktorý ho nadobudol ešte v roku 1912. Keďže tieto nehnuteľnosti menovaní užívali nerušene ako svoje vlastníctvo, pričom po neb. E. T.V., C.. V. na základe dedičského rozhodnutia D 1026/86 Štátnym notárskom v Michalovciach bolo potvrdené navrhovateľovi v 1. rade, súd za použitia §§ 115, 116, 145 zákona č. 141/50 Zb. a § 498 Občianskeho zákonníka rozhodol tak, ako je to vo výrokovej časti rozsudku uvedené. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 28.12.1987. S prihladnutím na námietku žalovaných o prekážke rozhodnutej veci ďalej citoval § 161 ods. 1, 2 a § 230 CSP a vymedzil podmienky, za ktorých je nutné konštatovať prekážku rozsúdenej veci. Zaoberal sa tak totožnosťou predmetu sporu a zistil, že účastníkmi právoplatne skončeného konania vedeného na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 6C/1229/87 boli v postavení navrhovateľov v 1. E. Y., C. T. a 2. R. T. a konanie bolo vedené voči odporcom v 1.rade Československému štátu a 2. R. T. a

jeho predmetom bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam a to konkrétne k parcelám EN 524, 525 a 526. Mal za to, že predmetom tohto konania boli aj parcely EN 525 a 526, z ktorých geometrickým plánom č. 11C/117/2012-14/2013 zo dňa 15.6.2015 vypracovaným v prebiehajúcom spore znalcom K.. Y. R., T. boli novovytvorené parcely registra C: č. 525/2 a č. 526/3, ku ktorým určenia vlastníckeho práva sa žalobcovia na základe zmenenej žaloby domáhajú. Inak povedané, v konaní vedenom pod sp.zn. 6C/1229/87 sa právní predchodcovia žalovaných domáhali určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, ktorých časť je aj predmetom prebiehajúceho sporu. Dospel tak k záveru, že predmet sporu vedeného pod sp.zn. 6C/1229/87 a prebiehajúceho sporu je totožný. Na základe podrobného rozboru ďalej prezentoval záver, že aj totožnosť strán sporu vedeného pod sp.zn. 6C/1229/87 a sporu 11C/117/2012 je splnená. Stotožnil sa preto s námietkou žalovaných o existencii prekážky právoplatne rozhodnutej veci (res iudicatae), ktorá predstavuje neodstrániteľnú podmienku konania, a preto podľa § 161 ods. 2 CSP s poukazom na § 230 CSP konanie zastavil. Citoval ďalej § 262 ods. 1,2 a § 256 ods. 1 CSP a úspešným žalovaným priznal voči žalobcom náhradu trov konania.

3. Uznesenie vo výroku o trovách konania napadli včas podaným odvolaním žalovaní, navrhli ho zmeniť a priznať im náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Upozornili na to, že napadnutý výrok nevymedzuje rozsah, v akom im náhrada trov konania patrí, hoci aj podľa odbornej literatúry konajúci súd má vo výroku vyjadriť pomer ich úspechu v konaní a to buď percentom alebo zlomkom. Nepochybné totiž žalobcovia v 1. a 2.rade z procesného hľadiska zavinili zastavenie konania a tak s poukazom na procesnú úpravu súd prvej inštancie aj z dôvodu právnej istoty mal im náhradu trov priznať v rozsahu 100 %.

4. Uznesenie napadli včas podaným odvolaním aj žalobcovia, navrhli ho zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Boli toho názoru, že konajúci súd pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci a dospel aj k nesprávnym skutkovým zisteniam, k čomu citovali ďalej článok 1, 2 a 11 ods. 1 CSP. Nestotožnili sa s konštatovaním prvoinštančného súdu, že v zmysle zmeneného petitu predmetom sporu bolo určenie vlastníckeho práva, keďže aj v písomnom podaní doručenom súdu dňa 9.2.2017 výslovne uviedli, že sa nejedná o určovací petít v zmysle ust. § 80 písm. c/ O.s.p. a súčasne platného ustanovenia § 137 písm. c/ CSP, ale o vyjadrenie nároku (vyjadrovací spôsob) podľa § 4 Obč.zákonníka v takej podobe, aby bolo rozhodnutie súdu vykonateľné a výsledok konania mohol byť zapísaný v katastri nehnuteľností. Mali za to, že žaloba o určenie hranice je prastarým inštitútom a v tejto súvislosti poukázali na stanovisko Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.6.1972, publikované pod č. 65/72 v Zbierke súdnych rozhodnutí. Trvali na tom, že v ich prípade došlo k posunu na základe chýb pri obnove operátu novým mapovaním, pri ktorom sa nesprávne vyhodnotila súradnica bodu, ktorý tvorí hranicu medzi parcelami CKN č. 521 a 526 a na základe nesprávneho vyhodnotenia súradníc bol vyhotovený geometrický plán 266-3502-194/1,2,3-87, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie v konaní vedenom na Okresnom súde v Michalovciach pod sp.zn. 6C/1229/87. Pri posudzovaní prekážky právoplatne rozhodnutej veci uviedli, že totožnosť predmetu konania je daná v prípade, ak predmetom druhého, neskôr začatého sporu je ten istý nárok, ktorý je uplatňovaný už v spore prvom, avšak totožnosť nároku nemôže byť posudzovaná len podľa žalobného návrhu, ale tiež podľa právneho dôvodu. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, to znamená, ak je založený na rovnakých skutkových okolnostiach a na rovnakom právnom dôvode. Z vykonaného dokazovania je podľa nich evidentná úplne iná kauzalita veci vedenej pod sp.zn. 6C/1229/87, kde sa účastníci domáhali určenia vlastníckeho práva oproti prejednávanej veci, kde sa jedná o spor o určenie priebehu hranice porušenej geometrickým plánom, vyhotoveným na základe zlých lomových bodov. Nesúhlasili ani s výrokom o trovách konania.

5. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhli napadnuté uznesenie potvrdiť ako vecne správne a zotrvali na názore, že meritórnemu rozhodnutiu v predmetnej právnej veci bráni prekážka rozsúdenej veci rei iudicatae. Uviedli, že právoplatnosť rozsudku Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 18.12.1987 v spojení s geometrickým plánom zo dňa 30.10.1987 sa založil taký právny stav, v zmysle ktorého bol a do dnešnej doby je každý povinný rešpektovať absolútne vlastnícke právo žalovaných, resp. aj ich právnych predchodcov vo výmere a rozmeroch tak, ako boli zaznamenané práve geometrickým plánom zo dňa 30.10.1987. Od doby, kedy sa oni, resp. ich právní predchodcovia ujali užívania predmetných pozemkov v rozsahu rozsudku zo dňa 18.12.1987 (v spojení s geometrickým plánom z 30.10.1987), nenastali žiadne nové právne skutočnosti, ktoré by zakladali právomoc súdu zrušiť alebo zmeniť pôvodný rozsudok Okresného súdu v Michalovciach zo dňa 18.12.1987.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolania ako podané včas a oprávnenými osobami bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, preskúmal napadnuté výroky uznesenia aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a 380 ods. 1,2 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie žalobkýň nie je dôvodné.

7. Súd prvej inštancie konanie vo veci zastavil pre prekážku veci právoplatne rozhodnutej (rei iudicatae), keď po detailnom všeobecnom rozbere tejto prekážky rozhodovania veci starostlivo a vyčerpávajúco zdôvodnil, prečo aj v prejednávanej veci je daná totožnosť predmetu sporu, ako aj jeho strán a jeho úvahe nemožno nič podstatné vytknúť. Na vecnej správnosti preskúmaného uznesenia nič nie sú spôsobilé zmeniť ani odvolacie námietky žalobkýň.

8. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

9. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej (rei iudicatae) znamená, že sa už raz v tej istej veci právoplatne rozhodlo. Je vyslovená v ust. § 230 CSP. K jej porušeniu dôjde vtedy, ak sa začne opätovne konať medzi tými istými stranami sporu a o tej istej veci, hoci už bolo vo veci právoplatne rozhodnuté. Za tú istú vec treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. O prekážku rozsúdenej veci nejde, ak chýba čo i len jeden z uvedených znakov.

10. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisu (ako aj spisov pripojených) dospel k záveru, že totožnosť strán sporu aj prejednávanej veci je daná. Žalobkyne sa nepochybne domáhali určenia, že sú podielovými spoluvlastníkmi a to každá v podiele polovice parcely registra C č. 525/2 záhrada vo výmere 13 m² a parcela registra C č. 526/3 zastavaná plocha o výmere 27 m², ktoré by mali byť vytvorené geometrickým plánom vyhotoveným K.. Y. R., T. zo dňa 15.6.2015. Pritom parcely č. 525/2 a č. 526/3 by mali byť podľa nich vytvorené na podklade znaleckého posudku a jeho doplnku č. 1 označeného č. 14/2013 a to z teraz existujúcich parcel č. 525 a č. 526/1 (viď. geometrický plán z č.l. 196 súdneho spisu).

11. Súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že k parcelám EN č. 525 a č. 526 už bolo v minulosti určované vlastnícke právo a to v konaní pred Okresným súdom Michalovce pod sp.zn. 6C/1229/87.

12. Podľa zaužívanej súdnej praxe súd nie je oprávnený určovať hranice pozemku, pokiaľ tieto sú riadnym spôsobom už určené a rozsudkom o určení vlastníckeho práva k pozemku sa určuje aj priebeh jeho hranice. Súd nemôže v novom spore riešiť otázku už právoplatne rozhodnutú v predchádzajúcom - osobitnom spore, keď zásada právnej istoty je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený inak, nesprávne, či neúplne. Pokiaľ ide o totožnosť strán sporu, nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných sporových strán, či už z dôvodu univerzálnej alebo singularnej sukcesie.

13. V danej veci, napriek tomu, že v konaní Okresného súdu Michalovce 6C/1229/87 už bolo určené vlastnícke právo k parcele č. EN 525 a EN 526 a to na podklade geometrického plánu z 30.10.1987 sa žalobkyne domáhajú určenia spoluvlastníckeho práva k parcelám z nich vytvoreným a to netvrdiac nové skutkové okolnosti (napr. vydržanie), ale argumentujúc, že v minulosti „na základe nesprávneho vyhodnotenia súradníc“ bol vyhotovený geometrický plán č. 244-3502-194/1,2,3-87, ktorý bol podkladom pre rozhodnutie v konaní 6C/1229/87 Okresného súdu v Michalovciach, ktoré aj prípadné pochybenie však už vzhľadom na existujúce právoplatné rozhodnutie nie je možné naprávať ďalšou určovacou žalobou.

14. S prihliadnutím na uvedené je preskúmané rozhodnutie v časti zastavenia konania vecne správne a bolo potrebné ho potvrdiť.

15. Nie celkom správne je však napadnuté rozhodnutie v časti trov konania, keď žalovaní dôvodne argumentovali tým, že v ňom nebol vymedzený rozsah, v akom im náhrada trov konania patrí.

16. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

17. V záujme zrozumiteľnosti, vykonateľnosti a jednoznačnosti odvolací súd terminologicky upresnil výrok rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania.

18. V odvolacom konaní mali úspech žalovaní a tak v súlade s § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP bol im priznaný aj nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).